

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Et Capitulo Massiliensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

in causis quæ officij seu beneficij privationem exposcunt. Ad quod breviter respondemus quod per Episcopum in cujus deliquit diocesi sententia promulgari poterit in eundem, sed ab Episcopo in diocesi cujus Ecclesiam obtinet, erit quoad ipsam Ecclesiam hujusmodi executio sententia faciendâ. Quæ si vultis præterea utrum contra quosdam contempta excommunicationis sententia debitas Ecclesiis decimas subtrahentes tibi regiam implorare liceat potestatem, cum ad solutionem ipsarum vix absque sanguinis effusione valeant coartari. Ad quæ tibi duximus respondendum, quod si te de hujusmodi querimoniam simpliciter deponente, Rex, cui ad bonorum laudem & malefactorum vindictam gladius est commissus, in eosdem rebelles traditam sibi exercuerit potestatem, eorum erit duritiæ imputandum. Cimiteria verò in quibus excommunicatorum corpora sepeliuntur per suorum violentiam propinquorum, reconcilianda erunt asperzione aquæ solemniter benedictæ, sicut in Ecclesiarum dedicationibus consuevit. Procuraciones autem quæ visitationis ratione debentur, sine manifesta & necessaria causa non exigas, nisi cum personaliter officium visitationis impendis. Tu denique, frater Episcopo, super te ipso &c. Datum Laterani 11. Kal. Maij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

EPISCOPO ET CAPITULO
Massiliensi.

Postolica sedis benignitas, quæ curam gerit & sollicitudinem singulorum, suam gratiam specialiter circa illos ampliare tenetur qui noscuntur diutius in ejus obsequiis laudabiliter insudasse. Dignum est enim ut ipsius domestici ab ejusdem uberibus repleantur, & sibi eam inveniunt affluentem quam etiam in benignitatis affluentia sibi sentiunt exuberantem ignoti. Cum igitur pro dilecto filio magistro R. scriptore nostro, cujus fidelitas & devotio in cancellaria nostræ servitio est probata, jam tertio vobis scripserimus ut eundem, quem dudum ad mandatum nostrum nullo sibi beneficio assignato in fratrem & Canonicum recepistis, curaretis tam in domibus quam in aliis sicut uni ex vobis providere, ac postmodum quibusdam vestrum in nostra præsentia constitutis hoc idem injunxerimus viva voce, grave gerimus & indignum quod vos more aspidis surdæ aures penitus obturantes, id hæcenus efficere non curastis. Volentes igitur

adhuc utrum in vobis aliqua obedientiæ scintilla remanserit experiri, universitati vestræ per apostolica scripta mandamus & districtè præcipimus quatenus ipsi magistro saltem hac vice juxta præscriptam formam providere curetis. Alioquin noveritis nos dilecto filio magistro Thedifio nuntio nostro per nostras dedisse litteras in præceptis ut de bonis Ecclesiæ vestræ secundum formam eandem competentem sibi provisionem nostra fultus auctoritate assignet, contradictores, si qui fuerint, vel rebelles per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo. Tu denique, frater Episcopo, super te ipso & credito tibi &c. Datum Laterani.

Scriptum est super hoc dilecto filio magistro Thedifio nuntio nostro, verbis competenter matris.

UNIVERSIS CHRISTI
fidelibus per Maguntinensem provinciam
constitutis.

Quia major nunc instat necessitas quam unquam extiterit ut terræ sanctæ necessitatibus succurratur, & de succursu speratur major quam unquam proveniret utilitas proventura, ecce resumpto clamore clamamus ad vos, & pro illo clamamus qui moriendo voce magna clamavit in cruce, factus obediens Deo patri usque ad mortem crucis, clamans ut nos ab æternæ mortis eriperet cruciatu, qui clamat etiam per se ipsam, & dicit: *Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me.* ac si diceret manifestis: *Qui vult me subsequi ad coronam, me quoque subsequatur ad pugnam, quæ nunc ad probationem proponitur universis.* Poterat enim omnipotens Deus terram illam, si vellet, omnino defendere, ne in manus traderetur hostiles. Posset & illam, si vellet, de manibus hostium facile liberare, cum nihil possit ejus resistere voluntati. Sed cum jam superabundasset iniquitas, refrigerente caritate multorum, ut fideles suos à somno mortis ad vitæ studium excitaret, agonem illis proposuit in quo fidem eorum velut aurum in fornace probaret, occasionem salutis immo salvationis causam præstando; ut qui fideliter pro ipso certaverint, ab ipso feliciter coronentur; & qui ei noluerint in tantæ necessitatis articulo debita servitutis impendere famulatum, in novissimo districti examinis die justam mereantur damnationis sententiam sustinere. O quanta jam provenit utilitas ex hac causa; quam multi conversi ad penitentiam

Cap. Postulasti.
De homicidio.

Vide cap. Sa-
cris. De sepul-
tur. & cap.
Proposisti. De
dedicat. Eccl.

Vide cap. Pe-
curaciones. De
causis.

Epist. 17.
Vemendatio
apostolico af-
fignat præ-
bendam.

Epist. 1.
De negotiis
terre sanctæ.